

РЕШЕНИЕ

№ 4542

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4063** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], представлявано от В. С. А., срещу решение от 24.02.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 96-и състав по НАХД № 14507/2020 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени наказателното постановление. Не се представлява в с.з.

Ответникът – ТД на НАП, не се представлява в с.з., представени са писмени бележки от юриск. Г. А., която изразява становище за неоснователност на жалбата, претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 24.02.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 96-и състав

по НАХД № 14507/2020 г. е потвърдено наказателно постановление № 538324-F557689 от 24.09.2020 г., издадено от зам. – директора на ТД на НАП - [населено място], с което на основание чл. 180, ал. 3 от ЗДДС на [фирма], [населено място] е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1100 (хиляда и сто) лв. за нарушение на чл. 86, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 2-3 от ЗДДС.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намира, че фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. В. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 180, ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС:

„Регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. При повторно нарушение размерът на глобата или имуществената санкция е в двоен размер на неначисления данък, но не по-малко от 1000 лв.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 400 лв.“

Начисляването на данъка е предвидено в чл. 86, ал. 2 ЗДДС, според който: „Данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.“

За да се прецени степента на обществена опасност на нарушението, е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. В разглеждания случай се касае за нарушение на просто извършване, с което се засяга системата на функциониране на ДДС като некумулятивен, косвен и многофазен данък досежно регистриране пред приходната администрация на облагаемите и необлагаеми доставки. В настоящия случай не се оспорва осъществяването на състава на посоченото в НП нарушение. Възражението, свързано с нарушение при съставянето на АУАН е неоснователно, като 3-мес. срок от установяване на нарушението е спазен, понеже същото е установено при насрещна проверка. Посочена е и датата на

нарушението – 14.02.2020 г., до която дата е следвало да се подаде справка –декларация за начисляване на ДДС. По отношение на пропорционалността на наложеното наказание на узвършеното нарушение, настоящият състав изцяло споделя подробните съображения във въззивното решение, относно липсата на противоречие на състава на нарушение по чл. 180 от ЗДДС с практиката на СЕС и не намира за необходимо да ги преповтаря или доразвива.

Липсват обстоятелства, които да квалифицират нарушението като „маловажен случай“. Съгласно ТР № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС преценката на административнонаказващият орган за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание. В случая такава преценка е извършена от въззивния съд, който е приел, че нарушението не се характеризира като „маловажен случай“. Санкцията е към твърдия, предвиден в закона размер и липсват условия за изменението ѝ. Споделят се по тази причина и изложените съображения на състава на СРС в тази посока.

Процесното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. На касатора следва да се възложат и разноски за юриск. възн. в размер на 100 лева, с оглед своевременното искане на ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.02.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 96-и състав по НАХД № 14507/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.